

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Търговище, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

при участието на секретаря АНАТОЛИЯ Д. АТАНАСОВА
като разглежда докладваното от БИСЕРА Б. МАКСИМОВА Търговско дело № 20223500900045 по описа за 2022 година

Производството е по общия исков ред. Иск с правно основание в разпоредбата на чл. 558, ал. 5 от КЗ във връзка с чл. 557, ал. 1, т. 2 от КЗ за сумата от 80 000 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди.

Производството е образувано по депозирана искова молба, подадена от адвокат П. К. в качеството ѝ на пълномощник на Д. Н. М., ЕГН *****, от с. Априлово, община Попово, действащ със съгласието на майка си Н. А. М., срещу Гаранционен фонд – София, на основание чл. 558, ал. 5 от КЗ, във връзка с чл. 45 от Закона за задълженията и договорите.

В исковата молба се твърди следното: На 15.07.2021 г. около 23.20 ч., на път III - 409, км. 27+114, на около 500 метра след с. Априлово, общ. Попово в посока с. М. се движил л.а. марка „М.“ модел „Е 300“ с белгийски рег. № 1-*****, управляван от Е. Не Тихомиров. В автомобила с Е. Не Тихомиров са пътували С. Х. Иванов, Д. Н. М. и Д.С. Й.ов. Около 23 и 20 часа Е. Не Тихомиров нарушил правилата за движение по пътищата и се блъснал в крайпътно дърво. Вследствие на инцидента е загинал С. Х. Иванов, а лицата Д. Н. М. и Д.С. Й.ов са получили телесни повреди. Във връзка с процесното ПТП е образувано ДП № 276/2021 г. по описа на РУ - Попово при ОД на МВР – Търговище, съотв. преписка вх. № 962/21 по описа на ОП- Търговище, приключена с прокурорско постановление от 03.11.2021 г. за прекратяване на

основание чл. 243, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК. Според ищеца, причина за настъпване на произшествието са допуснатите от водача на лекия автомобил нарушения на правилата за движение по пътищата и е налице пряка причинна връзка между Д.ието на Е. Не Тихомиров и настъпилите общественоопасни последици — телесни повреди на Д. Н. М.. В резултат на процесното ПТП пострадалият Д. Н. М. е получил следните травматични увреждания: Счупване на сакрума на гръбначен стълб, счупване на лявата илиачната кост, закрито, и контузия на белия дроб.

Ищецът твърди, че за увреждащия л.а. марка „М.“ модел „Е 300“ с белгийски рег. № 1- *****, управляван от Е. Не Тихомиров, няма сключена застраховка “Гражданска отговорност”. Ищецът предявил претенциите си за изплащане на обезщетение пред Гаранционен фонд — София на 03.08.2021 г. и е представил всички документи, с които е разполагал. По случая е заведена щета с № 21210159 с дата 03.08.2021 г. С писмо от 28.10.2021 г. ГФ отказал изплащане на обезщетение за настъпилите неимуществени вреди.

Предвид изложеното, ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати обезщетение в размер на 25 500 лева, частичен иск от 80 000 лева, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в психически стрес, търпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания при процесното ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 28.10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане и направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, заедно с ДДС. В последното по делото заседание е допуснато изменение на иска като същият се счита предявен изцяло за сумата от 80 000 лева.

Представени са писмени доказателства. Направени са доказателствени искания.

В срока по чл. 367, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, в който се изразява следното становище по исковите претенции:

На първо място се моли производството да бъде прекратено поради непредставяне от страна на ищеца на банкова сметка, по която евентуално да бъдат преведени дължимите суми да обезщетение. На следващо място се излага становище за неоснователност на исковата претенция като се оспорва механизма на настъпилото ПТП, причинените вреди и връзката им с процесното ПТП. Ответникът прави възражение за съпричиняване от страна

на Д. М., който е пътувал в увреждащия лек автомобил на задната седалка вдясно, без поставен обезопасителен колан, както и че същият е знаел, че водачът му е неспособен. Считат, че ищецът недобросъвестно е осъществил една бланкетна процедура пред Фонда с цел бърз отказ и последващо завеждане на гражданско дело, поради което оспорват началния момент на законната лихва и молят Гаранционен фонд да се счита в забава от датата на завеждане на исковата молба в съда.

Ответникът моли съда да конституира наследниците на виновния водач като помагачи на негова страна, тъй като има право на регресен иск срещу тях. Прави доказателствени искания.

В срока по чл. 372 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба от ищеца, в която се твърди следното:

Счита, че непосочването на банковата сметка на ищеца не е основание за прекратяване на производството по делото. По съществото на спора заявява, че Констативният протокол за ПТП с пострадали лица представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила относно удостоверителното изявление на своя издател за това, че е настъпило ПТП, кои са участниците в него, допуснато ли е нарушение на правилата за движение, има ли пострадали лица и вреди, какви документи са представени от участниците в произшествието. Възразява срещу конституирането на наследниците на загиналия водач като трети лица-помагачи в производството. Правят се нови доказателствени искания.

Постъпил е допълнителен отговор от ответника, с който заявява, че поддържа всички направени с отговора на исковата молба възражения и доказателствени искания.

Относно допустимостта на предявения иск съдът приема следното:

Предявеният иск е с правно основание в разпоредбата на чл. 558, ал. 5 от КЗ във връзка с чл. 557, ал. 1, т. 2 от КЗ и чл. 45 от ЗЗД. Ищецът твърди, а ответникът не оспорва, че МПС, което е участвало в процесното ПТП, няма валидна застраховка „Гражданска застраховка“ по мястото на регистрацията му. Ищецът е предявил претенция пред ответника за уреждане на спора. Споразумение не е постигнато, поради което ищецът има правен интерес от предявяване на настоящите иски претенции. Същите се явяват допустими.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. А. Б. от САК,

преупълномощен от адв. П. К., който поддържа предявения иск. Постъпило е и писмено становище от адвокат К. с искане за уважаване на предявения иск изцяло, след допуснатото изменение във второто съдебно заседание.

В съдебно заседание ответникът се представлява от адвокат К. В. от АК - Търговище, която моли съда да постанови съдебен акт, като съобрази всички основания на чл. 52 от ЗЗД досежно размера, увеличен във второто по делото заседание, който счита прекомерен. Моли по отношение на лихвата да се отхвърли искането за присъждане на такава от датата на завеждане на щетата в Гаранционен фонд, а същата да бъде присъдена от образуването на настоящото дело, предвид това, че по време на обработване на щетата в 3-месечния законов срок, ищите по делото не са представили нито един от поисканите документи, които да могат да обосноват определяне на размер на щетата в Гаранционен фонд. Моли да се имат предвид и основанията, посочени в отговора на исковата молба, относно съпричиняване на вредоносния резултат, а именно: факта, че всички качили се в автомобила, включително и Д. М., са знаели, че Е. е неспособен. Всички са били на 14 годишна възраст, както и факта, че всички родители, както посочи и свидетелят в първо съдебно заседание, по това време са били в центъра на селото заедно с децата си, но не са упражнили съответния родителски контрол по отношение на това в колко часа, в кой автомобил, кои деца се качват и кой съответно е разрешил ползването на този автомобил. По отношение на разносните претендира единствено за присъждане на внесения от Гаранционен фонд депозит от 125 лв. за САТЕ, като не претендира други разноси по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, представени с исковата молба, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

По фактите съдът съобрази следното:

На 15.07.2021 г. около 23.20 ч., на път III - 409, км. 27+114, на около 500 метра след с. Априлово, общ. Попово в посока с. М. се движил л.а. марка „М.“ модел „Е 300“ с белгийски рег. № 1- *****, управляван от Е. Не Тихомиров. В автомобила с Е. Не Тихомиров са пътували С. Х. Иванов, Д. Н. М. и Д.С. Й.ов. Около 23 и 20 часа Е. Не Тихомиров нарушил правилата за движение по пътищата и се блъснал в крайпътно дърво. Вследствие на инцидента е загинал С. Х. Иванов, а лицата Д. Н. М. и Д.С. Й.ов са получили телесни повреди. Във

връзка с процесното ПТП е образувано ДП № 276/2021 г. по описа на РУ - Попово при ОД на МВР – Търговище, съотв. преписка вх. № 962/21 по описа на ОП- Търговище, приключена с прокурорско постановление от 03.11.2021 г. за прекратяване на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК.

Съгласно заключението на назначената съдебна автотехническа експертиза, механизмът на настъпилото ПТП е следният: Водчът на л.а. марка „М.“, модел „Е 300“ с белгийска регистрация № 1- ***** предприема маневра „десен завой“ с несъобразена с пътните условия скорост, вследствие на което л.а. е загубил напречната си устойчивост, станал е неуправляем и под действието на инерционните сили напуска пътното платно за движение - настъпва ПТП (удар в дърво) с пострадали лица и материални щети. Скоростта на движение на процесния л.а. марка „М.“, модел „Е 300“ с ДК № 1***** (белгийска регистрация) непосредствено преди настъпилото на 15.07.2021 г. ПТП (удар в крайпътно дърво) в близост до с. Априлово, общ. Попово, е била около 120 км/час. Водачът на процесния л.а. е непълнолетен и неспособен, нарушил е разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - движил се със скорост 120 км/час при разрешена за превозно средство категория „В“ по пътя, по който се движил (III-409) скорост 90 км/час. При движение с разрешената скорост за този пътен участък (90 км/ч.) ПТП не би настъпило. Процесният л.а. марка „М.“, модел „Е 300“ с ДК № 1***** (белгийска регистрация) и шаси WDB2100251A802802 е фабрично оборудван с пет броя обезопасителни колани за водача и четирите места за пътници.

При тези обстоятелства, следва да се приеме, че причината за ПТП е противоправното поведение на водача л.а. марка „М.“, модел „Е 300“ с ДК № 1***** (белгийска регистрация) – Е. Не Тихомиров, непълнолетен, който е починал в резултат на произшествието.

По делото е приета подробна медицинска документация за ищеца, както и съдебномедицинска експертиза, съгласно която се установява, че вследствие ПТП ищецът е получил счупване на ставната ямка на лява тазобедрена става, счупване на гръбначния стълб, в областта на сакралната кост. Сакралната кост е задната част на таза. Получил е още и контузия на двете белодробни крила. Всички тези увреждания са в резултат на твърд тъп предмет и са получени при ПТП на 15.07.2021 год. Характерът на телесните увреждания,

счупването на лява тазобедрена ямка е причинило на пострадалия затруднение в движението на левия крак за около осем-десет месеца. Счупването на гръбначния стълб в областта на сакралната кост е причинило затруднение в движението на снагата за около пет-шест месеца. **Контузиите на двете белодробни крила са му причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота.** Търпял е много силни болки по време на получаване на увреждания, по време на лечението, а и след лечението ще продължават болките в областта на тазобедрената става и гръбначния стълб, и то най-вече ще се появяват при тежък физически труд, и при влажно и/или студено време. Според вещото лице младите хора, сред които е и ищецът, имат големи възстановителни способности и се надява Д. да оздравее напълно, но след какъв период от време, никой не може да отговори.

Изхождайки от получените травми, вещото лице счита, че най-вероятно пострадалият ищец е бил без предпазен колан. Въпреки това приема, че и с поставен предпазен колан би било възможно да се получат обсъжданите по-горе травми, тъй като ударът е бил страничен. Вещото лице заявява: „Счупването на ставната ямка на лява тазобедрена става и счупването на сакралната кост на гръбначния стълб могат да се получат и при поставен предпазен колан. В конкретния случай ударът е с голяма сила. Приемам, че дори и да е с колан, при този механизъм, могат да се увредят и белите дробове.“

По делото относно обема на неимуществените вреди като свидетели, възприели пряко и непосредствено факти и обстоятелства от предмета на доказване, са разпитани роднини на ищеца – лелята на Д. /сестра на майка му/ и нейният съпруг. Техният син Д. също е пострадал при процесното ПТП и като негови родители, те също са дали съгласие за предявяване на иск срещу ответника по повод на същото ПТП. Показаният им обаче не могат да бъдат игнорирани по тази причина, тъй като те нямат пряк интерес от хода на настоящото производство. Показанията им са относно конкретни факти по повод нараняванията и възстановяването на племенника им Д..

Свидетелите Страхил Й.ов Михайлов и Магдалена А. А. имат непосредствени впечатления от състоянието на Д. след процесното ПТП. С.М. е един от първите, които са пристигнали на мястото на инцидента. Той е извадил Д. и сина си Диян през прозореца на автомобила и е пътувал с тях до

болницата в изпратената линейка. Свидетелката Магдалена А. изяснява, че сестра ѝ Н. и синът ѝ Д. живеят в Холандия, но всяко лято Д. е на гости при тях в с. Априлово. Тя е първата, която вижда Д. в болницата. Същият е бил в съзнание, но имал много болки. След това Д. го преместили в ортопедия. В болницата Д. лежал близо двадесет дни, месец някъде. Д. не можел да се движи, трябвала му помощ да ходи до тоалетна, постоянно лежал. Каквото му бяха предписали като лекарства да пие, това пиел. Два-три месеца имал нужда от чужда помощ. Не можел да се къпе сам и майка му, която веднага пристигнала след катастрофата, заедно с лелите му, го къпели. Д. почнал да се обслужва сам след третия месец. Докато лежал, се оплаквал от болки във врата, не спял спокойно, бълнувал. Д. се събуждал, плачел. Преди това спортувал. По време на лятната си ваканция на село играел футбол и други спортни игри. След третия месец майка му го взела за Холандия. Като се върнал в Холандия, Д. не можел да ходи на училище. Тръгнал на училище след два-три месеца от началото на учебната година. В Холандия ходел на физиотерапия; сега има болки, но не чак толкова. Произшествието се отразило и психически на Д.. Постоянно все бълнувал за катастрофата. Имал все още страх от пътуване с автомобил. Трябвало да има някой с него, да го успокои, че тогава да се качи.

От правна гледна точка съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 519, ал. 1, т. 1 от КЗ Гаранционният фонд извършва плащания в полза на увредените лица за вреди, причинени от моторно превозно средство, което е неидентифицирано или на което **виновният водач няма сключена валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите** или когато няма сключена задължителна застраховка "Злополука" на пътниците.

В отношенията между страните в настоящото производство е безспорно установено наличието на правопораждащия фактическия състав за основателността на прекия иск на увреденото лице Гаранционния фонд по чл. 557, ал. 1, т. 2 от КЗ за обезщетяване на причинените вреди от деликт, а именно: **претърпени неимуществени вреди** от лицето, претендиращо обезщетение, които вреди са в резултат на виновното поведение на водач на МПС, който няма валидна застраховка „гражданска отговорност“.

Спорните въпроси основно са свързани с размера на обезщетението за

неимуществени вреди, което обезщетение следва да се определи по правилото на чл. 52 ЗЗД, както и с наличието или не на съпричиняване на вредите по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Според установената съдебна практика съобразно критерия за справедливост, установен в чл.52 от ЗЗД, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се имат предвид обективно съществуващите обстоятелства във всеки конкретен случай. Тези обстоятелства са: видът, характерът и степента на констатираното увреждане и състоянието на пострадалия; начинът на извършване на увреждането; видът и начинът на провежданото лечение, неговата продължителност; болките и страданията, претърпени, както при причиняване на увреждането, така и при провеждане на лечението през всичките му етапи; отстраними ли са травмите или има остатъчни явления; периода на загуба на двигателна способност; психическата травма, както при причиняване на увреждането, така и впоследствие; възрастта на увредения; налице ли е намалена трудоспособност, степен на възстановяване, прогноза на отшумяване на уврежданията и др. Наред с тези обстоятелства при определяне размера на обезщетението следва да бъде взета предвид и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането / в този смисъл е Решение № 25 от г. на ВКС по т. д. № 211/2009 г./.

Съобразно фактическата установеност по делото и горните критерии съдът съобразява по отношение на ищеца възрастта му, видът, характерът и тежестта на получените травматични увреждания, продължителността на лечението, степента на възстановяване към настоящия момент и остатъчните явления, за които свидетелства медицинският експерт. Следва да бъдат съобразени преживените от него болки, страхове и притеснения, както и икономическата конюнктура в страната към момента на ПТП / решение № 95/2009г. на ВКС по т.д. № 355/2009г. на ВКС, първо т.о ./ - минимална РЗ от 650 лева към датата на процесното ПТП. Въз основа на горното съдът определя пълният размер на обезщетението за ищеца в размер на 100 000 лева.

Съдът изхожда от следните факти при определяне размера на справедливото за ищеца обезщетение: Ищецът е млад човек, който е получил изключително сериозно засягане на здравето, **което е било с временна**

опасност за живота. Получил е счупване на ставната ямка на лява тазобедрена става, счупване на гръбначния стълб, в областта на сакралната кост на таза; контузия на двете белодробни крила. Болките са били силни в продължение на месеци. Бил е около месец в болница и около 3 месеца на легло с необходимост други лица да го обслужват. Налагало се е да пие лекарства. Възстановителният период не е краткотраен и все още продължава. Наложило се е ищецът да ходи на рехабилитация. Не е напълно възстановен. Болките в областта на тазобедрената става и гръбначния стълб ще се появяват при тежък физически труд и при влажно и/или студено време.

Преди инцидента ищецът е бил безгрижно младо момче, физически активно. След произшествието е следвало и занапред ще следва да преодолява травмите от това събитие. След ПТП ищецът се чувствал безпомощен и изцяло зависим от своите близки. Пострадалият все още не е преодолял физическия дискомфорт и има оплаквания. Не по-малко значими са и емоционалните травми, които е преживял в резултат от произшествието – спомените за това събитие, страх от пътуване с автомобил.

По възражението за съпричиняване :

Съгласно задължителната съдебна практика и формираната по реда на чл.290 и сл. ГПК казуална практика на касационната инстанция, обективирани съответно в т.7 на ППВС № 17/ 63 г., ТР № 88/62 г. на ОСГК на ВС, ТР № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС и в множество служебно известните на настоящия съдебен състав решения: № 206/ 12. 03. 2009 г., по т.д.№ 35/2009 г. на II т.о.; № 54 от 22.05. 2012 г., по т.д.№ 316 / 2011 г. на II т.о.; № 165 от 26.10.2010 г., по т. д.№ 93/ 2010 г.; № 45 от 15. 04. 2009 г., по т.д.№ 5 25/2008 г. на II т.о.; № 169 от 28. 02.2012 г., по т.д.№ 762 /2010 г. на II т.о.; № 58 от 29.04.2011 г., по т.д.№ 623/2011 г. на II т.о.; № 206 от 12.03.10 г., по т.д.№ 35/2009 г.; № 18 от 17. 09.18 г., по гр.д.№ 60304 / 16 на IV г.о. и мн.др., които изцяло се споделят, за да е налице съпричиняване на вредата е необходимо да бъде установена пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога това му поведение трябва да е противоправно и да води до настъпване, или да улеснява настъпването на вредоносния резултат, т.е., в някаква степен да го обуславя. Затова и винаги е необходимо да бъде

направено разграничение между приноса на пострадалия за възникване на самото пътнотранспортно произшествие, като правно значим факт, изискващ приложението на чл.51, ал.2 от ЗЗД и допринасяне за настъпване на вредата спрямо самия него, факт, също изискващ приложение на чл. 51, ал.2 от ЗЗД. Следователно, за да е налице принос на увредения към настъпване на увреждането е необходимо извършеното от последния действие, респ. въздържането от такова, не само да нарушава предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но в своята конкретика да се намира в пряка причинна връзка с вредата, т.е. тя да е негово следствие.

В процесния случай застрахователят е релевирал две възражения за съпричиняване, а именно - непоставяне на предпазен колан и съзнаването от ищеца, че водачът е неспособен. По делото е установено, че автомобилът, в който е пътувала ищецът, е бил оборудван с колани. Ищецът, според вещото лице-съдебен лекар, е бил вероятно без колан, но според него, тъй като ударът е бил страничен, същите увреждания биха могли да се получат и при поставен от Д. предпазен колан. Съдът намира, че не е доказан по безспорен и категоричен начин приносът на пострадалия за настъпването на вредоносния резултат с оглед довода на ответника за непоставен предпазен колан, поради което това възражение за съпричиняване се явява неоснователно.

По отношение на второто възражение за съпричиняване, а именно, че ищецът, макар да е съзнавал, че водачът на автомобила, който е виновен за процесното ПТП, е неспособен с оглед ниската му възраст, е предприел пътуване, съдът намира следното:

Съгласно т.7 на Тълкувателно решение №1/2014 г. от 23.12.2015 г. на ОСТК на ВКС е налице съпричиняване на вредата, когато пострадалото лице е пътувало в автомобил, управляван от водач, употребил алкохол над законоустановения минимум, ако този факт му е бил известен. В мотивите на тълкувателното решение е посочено, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане може да се намали съгласно чл.51, ал.2 ЗЗД, като съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилите вредоносен резултат, но не и вина. При направеното разграничение между допринасяне на пострадалия за възникване на ПТП и приноса му за настъпване на вредата, ОСТК на ВКС е

посочило, че принос за настъпване на вредата е налице, когато пострадалият не е допринесъл на настъпване на събитието, но с поведението си е спомогнал за собственото си увреждане. Като рисково е определено поведение, което е проява на съзнателен и свободно формиран избор на увредения, по отношение на когото е налице знание за определен факт или възможност за узнаването му при проявена нормална дължима грижа. Поемането на предвидим и очакван риск, или неговото неоправдано игнориране съставляват обективен принос, който е противоположен и е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, последица от реализираното ПТП. Тежестта на доказване е върху позоваващата се на съпричиняването страна в процеса, а при твърдение за невменяемост – на увредения.

Така в Решение № 31 от 04.04.2019 г. по т.д. № 1267 по описа за 2018 г., състав на I т.о. на ВКС е приел, че е налице принос за настъпване на вредоносния резултат от пострадалото лице в хипотезата, когато е пътувало в моторно превозно средство, управлявано от непълнолетен и неспособен водач, при знание за тези факти.

Към датата на ПТП загиналият водач Е. Не Тихомиров е бил на 15 години, а пострадалият ищец – Д. – на 14 години. Всички деца в автомобила са били на възраст 14-15 години. Те са се познавали добре; били са заедно в центъра на селото, където родителите и близките на децата се били събрали на раздумка. Несъмнено Д. е знаел, че Е. няма шофьорска книжка – т.е. че неспособен. Обективните факти за възрастта на делинквента и на пострадалия и обстоятелството, че двете момчета са се движели заедно, изключва липсата на знание у пострадалия, че водачът на лекия автомобил е непълнолетен.

Управлението на МПС без свидетелство за правоспособност, както и изискуемата възраст от 18 години за придобиване на правоспособност за управление на лек автомобил (съгласно чл.151 ЗДвП), се санкционират от законодателя, включително и когато делинквентът е непълнолетен – чл.177 ЗДвП, чл.343в НК, чл.26 ЗАНН и чл.31, ал.2 НК. В този смисъл непълнолетният пострадал е следвало да знае, че водачът няма, защото не би могъл да придобие, свидетелство за управление на лек автомобил.

С оглед на установените по спора факти и обстоятелства настоящият състав приема, че пострадалият е знаел за необходимостта водачът на МПС да

притежава свидетелство за управление на лек автомобил, както и че минималната възраст за придобиване на тази правоспособност е 18 години. Знанието за посочените факти и качването в лекия автомобил, управляван от неправопособен непълнолетен водач, при достигната обичайна психическа и емоционална зрялост у непълнолетния пострадал, макар и на 14 години, обосновават извод за поет съзнателен риск за собственото му увреждане. Фактите относно конкретния механизъм на осъществяване на ПТП са безспорни и от същите следва категоричният извод, че вредите са настъпили вследствие на поведението на водача, който при завой, със скорост от 120 км./ч., не е могъл да овладее автомобила и е ударил същия в дърво. Начинът на настъпване на събитието сочи, че липсата на правоспособност за управление на МПС и непълнолетието на водача са обусловили настъпването на вредите. Поетият риск от пострадалия е идентичен с реализирания риск от делинквента, като поведението на пострадалия няма за последица съпричиняване за настъпване на събитието, **но е допринесло за настъпване на вредата по отношение на него.**

Предвид изложеното съдът приема, че възражението за съпричиняване, изразяващо се в пътуване в автомобил, управляван от неправоспособен водач, при знание за този факт, се явява основателно и приетият от съда справедлив размер на обезщетението следва да се намали с $\frac{1}{4}$. Предявеният иск се явява основателен за сумата от 75 000 лева като в останалата част до пълния му предявен размер следва да се отхвърли като неоснователен.

Що се отнася до изложените от ответника съображения за родителска небрежност или такава на лица, които са се грижели за Д., то съдът не счита, че следва да обсъжда по същество тези възражения. В настоящото производство ищец е Д. и именно неговото поведение е предмет на обсъждане при преценка на въпроса за липсата или наличието на съпричиняване на вредоносния резултат.

По акцесорното искане за присъждане на законна лихва, съдът приема следното:

Ищецът е предявил претенция за изплащане на обезщетение пред Гаранционен фонд — София на 03.08.2021 г. и е представил документи, с които е разполагал. По случая е заведена щета с № 21210159 с дата 03.08.2021 г. С писмо от 28.10.2021 г. ГФ отказал изплащане на

обезщетение. Доколкото са установени предпоставките за изплащане на обезщетение, то следва да се приеме, че отказът на ответника е бил необоснован и обезщетението следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от 28.10.2021 година, каквото е и искането на ищеца.

Относно разноските: Ищецът е представляван безплатно от адвокат. На същия се дължи възнаграждение съобразно резултата по делото. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2014 за размера на адвокатските възнаграждения – „при интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. - 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв.“. Следователно адвокатското възнаграждение по иска за обезщетение за неимуществени вреди следва да се определи на сумата от 6 650 лева без ДДС или 7 980 лева с ДДС. Ответникът следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт сумата от 3 000 лева държавна такса, както и направените разноски, заплатени от бюджета на съда в размер на 325 лева.

Ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част на така предявения иск за неимуществени вреди (9.38%). Претендирал е 125 лева разноски и съобразно отхвърлената част на иска му се дължат разноски в размер на 11.73 лева, които следва да се възложат в тежест на ищеца.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, София 1000, Ул. Граф Игнатиев 2, ет. 4, представляван от изпълнителните си директори Максим Колев и Стефан Стоилков, да заплати на Д. Н. М., ЕГН *****, от с. Априлово, община Попово, действащ със съгласието на майка си Н. А. М. с ЕГН *****, сумата от **75 000 /седемдесет и пет хиляди/ лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди – травматични увреждания, болки и страдания, причинени му при ПТП на 15.07.2021 г. около 23.20 ч., на път III – 409, при удар на л.а. марка „М.“ модел „Е 300“ с белгийски рег. № 1- *****, управляван от Е. Не Тихомиров, в крайпътно дърво, виновният водач на който автомобил няма сключена валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 28.10.2021 година до окончателно изплащане на задължението, на основание чл. 558, ал. 5 от КЗ във връзка с чл. 557, ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, **като отхвърля** така

предявения иск до пълния му предявен размер от 80 000 /осемдесет хиляди/ лева като неоснователен.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, София 1000, Ул. Граф Игнатиев 2, ет. 4, представляван от изпълнителните си директори Максим Колев и Стефан Стоилков, да заплати на адвокат П. К. от Софийската адвокатска колегия, адрес на кантората: гр. Казанлък, ул. „С.“ № 6, офис 10, адвокатско възнаграждение в размер на 7 980 /седем хиляди деветстотин и осемдесет/ лева с включен ДДС, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, София 1000, Ул. Граф Игнатиев 2, ет. 4, представляван от изпълнителните си директори Максим Колев и Стефан Стоилков, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Търговище сумата от 3 000 /три хиляди/ лева държавна такса и сумата от 325 лева, изплатени от бюджета на съда за експертизи.

ОСЪЖДА Д. Н. М., ЕГН *****, от с. Априлово, община Попово, действащ със съгласието на майка си Н. А. М. с ЕГН *****, да заплати на Гаранционен фонд, София 1000, Ул. Граф Игнатиев 2, ет. 4, представляван от изпълнителните си директори Максим Колев и Стефан Стоилков, направените разноси в производството в размер на 11.73 лева съобразно отхвърлената част на иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд-Варна.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____